

hidtidige Hensyntagen til Tinget og Finansudvalget vil tage ogsaa denne Sag under velvillig Overvejelse, saa at vi maaske, som der er udtalt Ønske om, kunne faa den gennemført allerede i Aar.

Med det samme vilde jeg gerne udtale min Tak til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) og min Paaskønnelse af, at han, der selv er en Østjyde og repræsenterer en Kreds paa Østkysten, har en saadan Almeninteresse, som han har vist i denne Sag. Den Dygtighed og Klarhed, hvormed det ærede Medlem har talt for denne Sags Fremme, haaber jeg skal gøre sit til, at Finansudvalget faar Syn for, at det er rigtigt, hvad han har udtalt. Jeg skal blot endnu sige, at det ganske vist er rigtigt, hvad han bemærkede, at Vestjyden er nøjsom. Det ere vi. Men hvorvidt vi kunne være saa nøjsomme, som han tænkte sig, at vi ville kunne nøjes med ca. 20,000 Kr., ved jeg dog ikke. Jeg havde snarere tænkt mig at faa omtrent Tredieparten af de Penge, nemlig 100,000 Kr., som skulle ydes til Fyn, thi jeg indrømmer, at ogsaa jeg synes, at det er temmelig meget, man har sat denne Station til derovre. Men skulde Summen vise sig at være nødvendig, maa vi naturligvis hellere vente et Aar længere.

Der er en anden Sag, jeg gerne vilde bringe frem med det samme, da vi jo under denne Behandling have Lov til at udtale os i meget vidt Omfang, som der jo er Beviser nok for. Vi nære jo alle stor Interesse for det unge Mandskab, der skal ind som Soldater. Der er jo udtalt Paaskønnelse overfor den nuværende højtærede Krigsminister for de mange Reformers i human Retning og til Behagelighed for Soldaterne. Vi vide jo ogsaa, at Rigsdagen skønner derpaa ved at give Bidrag til Soldaterhjem, til Forplejningsforsøg o. s. v. Men der er ogsaa et andet Forhold, hvor der kunde være Tale om at gøre noget. Før det unge Mandskab skal i Trøjen, kommer der jo en Dag, hvor det skal undersøges, om de ere dygtige nok til at komme i Tjenesten, og vi vide jo nok alle, hvorledes denne Dag desværre almindeligvis bliver benyttet af de unge Mennesker. Af gammel Vane og Slendrian er det jo meget almindeligt, at de denne Dag skulle paa Værtshus og drikke dygtig og tæt, nogle vel af Glæde over, at de ere blevne fri, andre fordi de have opnaaet at blive udkrevne til den Vaabenart, de ønskede, og andre igen af andre Grunde. Det har derfor glædet mig og mange an-

dre, at der er blevet vist Interesse for Sagen, idet en Underofficer i Fjor ved en af Udskrivningskredsene stod op og holdt en lille Tale til de forskellige Hold, der kom ud fra Sessionen, og blandt andet særlig mindede dem om, at det var kønt, om de nu vilde gaa hver til sit eller i alt Fald ikke vilde gaa ud og drikke paa Værtshusene og komme berusede hjem. Jeg ved ikke, om det frugtede, derimod ved jeg, at i Holstebro — om det er sket andetsteds, er mig ubekendt — har man i i Aar taget Skridtet fuldt ud. Man har samlet nogle Penge ind og ladet en Mand stikke enhver af de mødende en Seddel i Haanden med Opfordring til at komme hen et bestemt Sted — det var for Resten i Missionshuset — og faa deres Middagsmad og Kaffe, og det er et glædetigt Faktum, at af knap 400 modtoges 264 Opfordringen, og man fik saaledes ikke Lejlighed til at se, hvad man ellers var vant til at se ogsaa i Holstebro, at Soldaterne tilbragte Dagen paa mindre pæn Maade med Svir og Drik og anden Daarlighed. Jeg har tænkt, at det kunde have Interesse at drage denne Sag frem her, ikke alene, for at det kunde komme ud, som man siger, omkring i Landet, men ogsaa for at de, der skønne, at der var noget at gøre i den Retning, kunde gaa hen og gøre ligesaa. Jeg vil sige, at dersom det ikke var saa, at vor Statskasse var saa smaat ved det, som den er, og vi ømmede os, særlig den højtærede Finansminister, ved at gøre altfor mange Greb i den, synes jeg, det ikke var saa urimeligt, om man sagde: Kunde vi ikke ogsaa undvære et lille Bidrag til denne Sag, for det er jo Staten, som kalder paa de unge ogsaa den Dag? Jeg mener, at disse Penge vilde være udgivne i en god Anledning, 250 Kr. omtrent kostede det i Holstebro for de nævnte 264, saa jeg havde tænkt, vi ikke kunde have mindre end en Sum paa 15,000 Kr., naar, som jeg nævnedes, saa mange toge Del, nemlig omtrent 70 pCt. af de mødende. Naar vi regne de mødepligtige i Holstebro fra, som ikke havde Behov at gaa ind for at nyde noget, have ikke ret mange afslaaet Tilbudet. Jeg synes, der er ligesom Trang til, at der bliver vist en saadan Velvillie overfor det unge Mandskab. Dette er en Henstilling, som det højtærede Finansudvalg maaske vil tænke paa — det kunde jo være, at denne Sag allerede var bragt frem andetsteds og kan udvikle sig videre. Det var jo rarest, om det kunde gaa ad Frivillighedens Vej, men ellers var det vel nok værd at tænke paa.